ቅዱሳን መሳእክት

ቅዱስ ማለት በቁሙ የተቀደሰ ክቡር ምስጉን ልዩ ምርጥ ንጹህ ጽሩይ.ማለት ነው (36) ቅዱሳን የሚለው ቃል ደ**ግ**ሞ የቅዱስ ዘር ሲሆን የእግዚአብሔር ገንዘብ የሆኑ ሁሉ የሚጠሩበት ስም ነው ¤

መላእክት ስንል ደግሞ መልእክተኛ አንልኃይ ማለት ነው (37)

ከላይ ትርጉማቸውን የሰጠነውን ሁለቱን ቃላት ስናን ጣጥም ቅዱሳን መላእክት የሚል ዓረፍተ ነገር እናገኛለን # የተቀ ደሱ መልእክተኞች የተመሰንት መልእክተኞች ንጹሀ ምርጥ መልእክ ተኞች ማለት ነው # እንግዲሀ ቅዱሳን መላእክት እንዳሉ ሁሉ እርኩ ሳን መላእክተም አሉ # እነርሱም ቀድሞ ቅዱሳን ሆነው የተፈጠሩ ኋላ ግን በሥራቸው ውዱቃን የሆኑ ሥራዊት አጋንንት ናቸው #

የቅዱሳን መላእክት ከተማቸው ኢዮር ፣ ራማ ፣ ኤረር ፣ ተብሎ ይጠራል ¤ ከሰባቱ ሰማያት ውስጥ ናቸው ¤ ዲያብሎስና ሥራዊቱ ግን በእንጦርጦስ ገደል በባርባሮስ ጽልመት ተወርውረዋል ¤ ራዕይ ፕ፱ ፣ ፱ ¤

የመላእክት ተፈጥሮ

በመላአክት ተፈጥሮ ላይ የተለያዩ ሐሳቦች በሊቃውንቱ ዘንድ ይሰነዘራሉ አንዳንዶቹ የጣላአክት ተፈዋሮ ከእሳትና ከነፋስ ነው # ለዚሁም ማስረጃ የብርሃነ ዓለም ጳውሎስ የዕብራውያን መልአክት ፩ + ፯ ነው ብለው ያቀርባሉ በዚህ መልእክት **ላይ «መላእክቱን ነፋ** ሳት የሚላኩትንም የእሳት ነበልባል የሚያደ**ርጋቸው» የሚለውን** ዓረፍተ ነገር በመውሲድ ነው ፡፡ ሌሎቹ ሊቃውንት ደ**ግ**ሞሲተረ ጉ**ሙ ይኸ** የሚያመለከተው መላእከት በአሳት በነፋስ መመሰሳቸውን እንጃ ተፈ *ዋሮአቸው ከእሳት ከነፋስ መሆኑን አይደለም ይሎና በእሳት በነፋስ* የተመሰሎበትን ሲተነትኑ ነፋስ ፈጣን ነው መላእክትም ፈጣኖች ናቸው ፣ ነፋስ ረቂቅ ነው መላእክትም ረቂቃን ናቸው ፣ እሳት ብሩህ ነው መላእክትም ብሩሃን አእምሮ ናቸው ¤ እሳት ነፋስ ፈጸምያን ፈቃድ ናቸው መላእክትም ፈጻምያነ **ፈ**ቃድ ናቸውና ¤ ስለዚህ ነው በእሳት በነፋስ የመሰሳቸው ይላሉ ፣ ታዲያ ከምን ተፈጠሩ ሲባሎ አክሲማሮስ የተባለ ሲቅ እንዳስረዳው የመላእክት ተፈጥሮ «እምኅበ አልበ» ወይም ከአምላካዊ ብርሃን ነው ¤ «የመላእክት ተፈጥሮ ከአም <u>ላካዊ ብርሃን ነው ከነፋስ ከእሳትስ ተፈጥረው ቢሆኑ አንደኛ ሙተው</u> በፌርሱ በበሰበሱ ነበር #» በሏል ብለው ይናገራሉ ¤ (38)

መሳአክት ምን ቀን ተፈጠሩ

መሳእክት በመጀመሪያው ቀን በዕስተ እሑድ እንዶተፈጠሩ ይነገራል * በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጉልሀ በዚህ ቀን ተፈጠሩ ብሎ ባይናገርም ዳሩ ግን በዕስተ እሑድ መፈጠራቸውን በእንዳንድ ቦታ ሳይጠቁም አላለፈም ፡

ሳዊሮስ ዘእስሙናይን የተባለ የቤተክርስቲያን ሊ**ት መላ**እክት የተፈጠሩ ለይኩን ብርሃን (ብርሃን ይሁን) ባለ ጊዜ ሥጋ **የሴሳ**ቸው ረቂቃን አድርጎ እሑድ በመጀመሪያው ስዓት ከብርሃን ነው **የፈ**ጠራ ቸው ብሏል [‡]

www.ethiopianorthodox.org

ቅዱስ ዳዊትም «መላአክት ሁሉ አመስግኑት ጸሐይና ጨረቃ ከዋ ከብት ብርሃን ሁሉ አመስግኑት እርሱ ብሎአልና ሁኑም እርሱም አዝዞአልና ተፈጠሩም » መዝ ጀሟቷ ፥ ፪—፩ ብሎ መላአክት በመጀ መሪያው ተን በዕለተ ኢሑድ መፈጠራቸውን ገልጿአል ። ቀሴምን መስም «በመጀመሪያው ቀን አሑድ ስማይንና መላአክትን ሁሉ ፈጠ ርኩዋቸው ይህንም ለመቆ አልነገርኩም» ይላል (39)

የመሳአክት ባሀርይ

መ**ለ**እክት በፍጥረታቸው ረቂ*ቃን መ*ናፍስት ስለሆኑ ሥጋና አጥንት የላቸውም አያነቡም አይጋቡም ፣ አይበሎም አይጠጡም ፡፡ ይህንንም መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስረዳው እውነት ነው ማቴ ፳፪ ፡ ፴፡፡ ሊቃ ፳፬ ፡ ፴፱ ፡፡

መጽሐፍ ቅዱስን ኢንዳሻቸው የሚተረጉሙ አንዳንዶች ግን ዘፍ ፯ ፡ ፱ , ያለውን በመተቀስ መላእክት ያገባሉ ይጋባሉ እያሉ ያስተ ተምራሉ ፡ በዚህ ቦታ «የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች አንቡ» ማለቱ መላእክት የሰውን ሴት ልጆች አንቡ በፍትወት ረክሱ ማለት አይደለም ፡፡

በአርግተም መላእክት በመጽ ኢዮብ ፩ ፣ ፯ ላይ እንደተጠቀ በው «የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ ፣ ግን የእግዚአብሔር ልጆች የሚሰው አነጋገር ሁል ጊዜ ለረቂቃን መላእክት ብቻ የሚነገር አይ ደስም ፣ በዘፍ ፯ ፣ ፪ መላእክት (የእግዚአብሔር ልጆች) የተባሉት ረቂ ቃን መላእክት ሳይሆኑ ሰዎች ናቸው ፣ ሥጋና አጥንት ያላቸው ሰዎች እንጂ በቁሙ መላእክት አይደሉም ፣ በደብር ቅዱስ ክሴት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖሩ የነበሩ ደቂቃ ሴት ናቸው ፣ ስለምን (የእግዚአብሔር ልጆች) አላቸው ቢባል ስለ ሁለት ነገር ነው ፣

፩ኛ/ ስለአለቅንታቸሙ

፪ኛ/ ስለንጽሕናቸውና ስለቅድስናቸው ነው ፣

፩ኛ/ ስለአለቅንታቸው ፡— ስተባለው መልአክ የግእዝ ቃል ሲሆን ትርጉሙም አለቃ ማስት ነው መላእክት አለቆች ይሆናል ። መጽሐፍ ቅዱስም በዚህ መንፈስ ቃሎን ተጠቅሞበት እና ገኛለን *

ዮሐንስ ራዕይ ፪ ፣ ፩,፰,፲፪ ፣ ፫ ፣ ፩, ፯,፲፬ በእንዚሀ ቦታዎች «ወደ ቤተክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለሀ ጻፍ » ማለቱ ለንሚካኤል ፣ ለንንብርኤል ማለቱ ሳይሆን ለቤተክርስቲያናቱ አለቆች ማለቱ ነው ፣ የዚህ ደብር አለቃ እንደሚባለው ማለት

የሚያመለክተው መላእክት በእሳት በነፋስ መመሰላቸውን እንጂ ተፈ ዋሮአቸው ከእሳት ከነፋስ መሆኑን አይደለም ይሉና በእሳት በነፋስ የተመሰሉበትን ሲተነትኑ ነፋስ ፈጣን ነው መላእክትም ፈጣኖች ናቸው ፤ ነፋስ ረቂቅ ነው መላእክትም ረቂቃን ናቸው ፤ እሳት ብሩሀ ነው መላእክትም ብሩሃነ አእምሮ ናቸው ፤ እሳት ነፋስ ፈጸምያን ፈቃድ ናቸው መላእክትም ፈጸምያነ ፈቃድ ናቸውና ፤ ስለዚህ ነው በእሳት በነፋስ የመሰላቸው ይላሉ ፤ ታዲያ ከምን ተፈጠሩ ሲባሉ

አክሲማሮስ የተባለ ሊቅ እንዳስረዳው የመላእክት ተፈጥሮ «እምኅበ አልበ» ወይም ከአምላካዊ ብርየን ነው ¤ «የመላእክት ተፈጥሮ ከአም ላካዊ ብርየን ነው ከነፋስ ከእሳትስ ተፈጥረው ቢሆኑ አንደኛ ሙተው በፈርሱ በበሰበሱ ነበር «» በሏል ብለው ይናንራሉ ¤ (38)

መሳአክት ምን ቀን ተፈጠሩ

መሳእክት በመጀመሪያው ቀን በዕለተ አሑድ እንደተፈጠሩ ይነገራል * በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጉልሀ በዚህ ቀን ተፈጠሩ ብሎ ባይናገርም ጻሩ ግን በዕለተ አሑድ መፈጠራቸውን በአንዳንድ ቦታ ሳይጠቂም አላለፈም ፡

ሳዊሮስ ዘአስሙናይን የተባለ የቤተክርስቲያን ሊ**ቅ መላአ**ክት የተፈጠሩ ለይኩን ብርሃን (ብርሃን ይሁን) ባለ ጊዜ ሥጋ የሌላቸው ረቂቃን አድርጎ ኢሑድ በመጀመሪያው ሰዓት ከብር<mark>ሃን ነው የፈጠ</mark>ራ ቸው ብሏል ።

ቅዱስ ዓዊትም «መላአስት ሁሉ አመስግነት ጸሐይና ጨረቃ ከዋ ከብት ብርሃን ሁሉ አመስግነት እርሱ ብሎአልና ሁነም እርሱም አዝዞአልና ተፈጠሩም » መዝ ፻፵፰ ፥ ፪—፩ ብሎ መላአስት በመጀ መሪያው ቀን በዕለተ አሑድ መፈጠራቸውን ገልጿአል ፣ ቀሴምን መስም «በመጀመሪያው ቀን ኢሑድ ሰሚይንና መላአስትን ሁሉ ፈጠ ርኩዋቸው ይህንም ለመቤ አልነገርኩም» ይላል (39)

POOLYHT PUCE

መሳእክት በፍጥረታቸው ረቂቃን መናፍስት ስለሆኑ ሥጋና አጥንት የላቸውም አያገቡም አይጋቡም ፣ አይበሎም አይጣጡም ¤ ይህንንም መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስረዳው እውነት ነው ማቴ ፳፪፣፴= ሊቃ ፳፬ ፣ ፴፱ ¤

መጽሐፍ ቅዱስን እንዳሻቸው የሚተረጉሙ አንዳንዶች ግን ዘፍ ፯ ፣ ፱ ያለውን በመተቀስ መላእክት ያገባሉ ይጋባሉ እያሉ ያስተ ተምራሉ ፡፡ በዚህ ቦታ «የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች አገቡ» ማለቱ መላእክት የለውን ሴት ልጆች አገቡ በፍትወት ረከሱ ማለት አይደለም ፡፡

በእርግተም መላእክት በመጽ ኢዮብ ፩ ፣ ፯ ላይ እንደተጠቀ ሰው «የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ ፣ ግን የእግዚአብሔር ልጆች የሚለው እንጋገር ሁል ጊዜ ለረቂቃን መላእክት ብቻ የሚነገር አይ ደለም ፣ በዘፍ ፮ ፣ ፪ መላእክት (የእግዚአብሔር ልጆች) የተባሉት ረቂ ቃን መላእክት ሳይሆኑ ሰዎች ናቸው ፣ ሥጋና አጥንት ያላቸው ሰዎች እንጂ በቁሙ መላእክት አይደሉም ፣ በደብር ቅዱስ ከሴት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖሩ የነበሩ ደቂቃ ሴት ናቸው ፣ ስለምን (የእግዚአብሔር ልጆች) አላቸው ቢባል ስለ ሁለት ነገር ነው ፣

፩ኛ/ ስለአለቅን*ታ*ቸው

፪ኛ/ ስለንጽሕናቸውና ስለቅድስናቸው ነው ፣

፩ኛ/ ስለአለቅንታቸው ፡─ ለተባለው መልአክ የግእዝ ቃል ሲሆን ትርጉሙም አለቃ ማለት ነው መላሕክት አለቆች ይሆናል ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስም በዚህ መንፈስ ቃሎን ተጠቅሞበት እና ገኛለን ▪

ዮሐንስ ራዕይ ፪ ፣ ፩.፰.፲፪ ¤ ፫ ፣ ፩. ፯.፲፬ በእንዚሀ ቦታዎች «ወደ ቤተክርስቲያን መልአክ እንዲሀ ብስሀ ጻፍ » ማስቱ ለንሚካኤል ፣ ለንንብርኤል ማስቱ ሳይሆን ለቤተክርስቲያናቱ እለቆች ማስቱ ነው ¤ የዚህ ደብር አለቃ እንደሚባለው ማስት

ነው ፣ ደቂቃ ሴትም ወላአክት መባላቸው አለቆች ስለሆኑ ነው ፣

፪ኛ/ <u>ምክንያት ስለንጽሕ</u>ናቸውና ስለ ቅድስናቸው ፤

ሰዎች ሰብአዊ ባሀርይ ብቻ አይደለም ያላቸው ማንኛውም ሰው የአንሰሳት ባሀርይ፣ የወላአክት ባሀርይ፡እንዲሁም ሰዋዊ ባሀርይ ይታይበታል ፣ ማዚ ሳይወስን የሚበላ የሚጠጣ ፣ እን *ዲሁም ከሥርዓት ውጥቶ ሥርዓት እንደሌላቸው እንደ* እንሰሳት የሚኖር ከሆነ እንሰሳዊ ጸባይ አይሎበታል ይባላል ፣ ከእሀል ከውሃ ርቆ ንጽሀ ጠብቆ በጾም በትኅርምት እግዚአብሔርን እያ መስንን ሲኖር መልአካዊ ጸባይ ተላብቧል ይባላል ፣ ጾም በመ ልአካዊ ሥርዓት ውስጥ ወግባት ነው ፣ ግዜ ወስና መብላት መጠጣት በሕጉ በትእዛዙ መኖር ሰብአዊ ጸባይ ነው ፣ እንግ ዲሀ በደብረ ቅዱስ ይኖሩ የነበሩ ደቂ**ቀ** ሴት ከሴት ርቀው ንጽሕ መብቀው በጾም በጸሎት ንዳም ንድመው ከቃየል ልጆች ተለይታው ይኖሩ ስለነበር የእግዚአብሔር ልጆች (መላእክት) ተብለው ይጠሩ ነበር ፣ በአንጻሩ ደግሞ የቃየል ልጆች የራሳች መን ስም ለማስጠራት ብቻ የሚተሩ ሥጋዊ ጸባይ ያየለባቸው ስለነበር የሰው ልጆች ተባሉ ፣ እነዚህ የእማዚአብሔር ልጆች የተባሉ ደቂቀ ሴት አንድ ቀን የቃየልን ልጆች አይተው በወ ልካቸው ማማር ተማርከው በፍትወት መንደፋቸውን በዝ ሙት *፡፡፡ ሙ*ደቃቸውን ሙሴ ሲጽፍ የእ**ግ**ዚአብሔር ልጆች ከሰው ልጆች ጋር በፍትወት ረከሱ ብሎ ጻፈ ፣ ሄኖክ የእግዚ አብሔር ልጆች የተባሉት ደቂቀ ሴት መሆናቸውን ጎልጾ ጽፏል *፡፡ ጽ.* ሂኖክ ፪ ፥ δ—፫ (40)

ደግሞም ዛሬም ንጽሕናቸውን ቅዱስናቸውን የጠበቁ ካሉ እንዶ ደቂቀ ሴት የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው እንደሚጠሩ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስንነዝበን ነው • «የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ» ፩ኛ የዮሐንስ መልእክት ፫ • ፩ •

ከእግዚአብሔር በተምቀት የተወለደ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል ። ነገር ግን መላእክት ነን ማለት አይደለም ። ስለዚህ ሙሴ ጌታ ያለሙን «መላእክት አያገቡም አይጋቡም» ባሎ የተናገረውን አስተባብሎ አገቡ ማለቱ አይደለም ። ፍት ወት ሥጋ በለበሰው ላይ እንጂ በረቂቃን መላእክት ባህርይ የለም ።

የመላአክት አገልግሎት

መላእክት እግዚአብሔርና ሰውን ይገለማላሉ ፣ እግዚአብሔርን ያለ አረፍት ያመሰግንታል በመንበሩ ዙሪያ ሆነው ያለማቋረጥ ቅዱስ ፣ ቅዱስ የውራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች እያሉ ያመሰግናሉ ፣ ኢሳ ፯ ፣ ፱፫ ራዕይ ፬ ፣ ፬፫፲፩ የመለአክት ምግባቸው መጠጣቸው ስብሐት እግዚአብሔር ነው ፣ እግዚአብሔርን ከማመሰገናቸውም በተጨጣሪ ወደ ላካቸው ሥፍራ በፍጥነት ይሔዳሉ ፣

መላእክት ሰውን የሚያንስማሉት በተራዳኢንታቸው በአማላ ጅነታቸው ነው # ከፈጣሪ አማልደው ምህረትን ያሳጣሉ # ይኸም የመላእክት አንልግሎት በአንድ መንገድ ብቻ ሳይሆን በሁለት መን ንድ ነው ከእግዚአብሔር ዘንድ ምህረትን ይዘሙ እንደሚመጡ ሁሉ የሰዎችን ልጆች ልመናም ወደ እግዚአብሔር ይዘው ይወጣሉ #

ስለ ተራዳኢነታቸው

መዝ ፲/፲፩ + ፲፩ «በ መንንድህ ሁሉ ይጠብቅህ ዘንድ መ**ላ**እክቱን ስለ አንተ ይዝዛቸዋልና አማርህም በድንጋይ እንዳትስናከል በ**እጆ** ቻቸው ያንሥሃል ፣

ከሕዚህ አባባል እንደምንረዳው መላእክት በእግዚአብሔር የታ መነን ሰው ሁሉ በሚሄድበት መንገድ ሁሉ አብረው በመሄድ ችግር እንጸይንተመው በስውር እንደሚጠብቁት ነው #

አሪት ዘፍጥ ፵፰ ፣ ፲፮ «አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ የሄ ዱለት እርሱ እግዚአብሔር ከታናሽነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እኔን የመግበኝ እግዚአብሔር ከክፉ ነኀር ሁሉ ያዳነኝ መልአክ እርሱ እነ ዚህን ብላቴኖች ይባርክ»

ያዕቆብ የተራዳውን መልአክ ስም ጠርቶ ምናሴንና ኤፍሬምን እንዲባርክ ጠይቁአል ። ስለዚህ ዛሬ እኛስ ያዕቆብን አብነት አድር ነን ሲቀመልአክት ቅዱስ ሚካኤል እንዲሁም ቅዱስ ነብርኤልንና ሴሎችን መሳእክት በወርቅ መስቀሳችሁ ባርኩን እርዱን ብንል ከመ ጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሚያሰኝ ምኑ ነው?

- ትንቢተ ዳንኤል ፫ ፡ ፳፬—፳፰ ሦስቱን ሕጻናት መልአኩ ቅዱስ ንብርኤል ተራድቱአቸዋል ¤
- ዳንኤል ፯ ፣ ፳፪ «አምሳኬ መልአኩን ልኮ የአንቢሶችን አፍ ዘጋ» ዛሬም መሳእክት እንዶተራበ አንበሳ አፉን ከፍቶ ሊውጠን የሚያጋሣውን ሰይጣንን ቅዱሣን መሳእክት አፉን እንዲዘጉልን ብንመራቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ያሰኛል !
- ውዝሙር ፴፫(፴፬) ፡ ፩ «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈፉት ዕዎች ዙሪያ ይሰፑራል ፡ ያድናቸውጣል»

ከዚህ እንደምንረዳው መሳእክት በሚያክብራቸው በሚወዳቸው በአማላጅነታቸው በሚተማመን ሰው (ጉባኤ) መካከል በመንንት ከማ ንኛቸውም መጥፎ ነገር ያድኑ አቸውማል # ከብርን ለሚገባው ክብርን መከጠት እንዳስብን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል # ከሰሆነም የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ብቻ ሲሰፍርና ሲያድናቸው በማይፈሩት (በማያክብሩት ሰዎች ዘንድ ማን እንደ ማይገኝ ዳዊት ያስገነዝባል #

ይቅር አይልምና አታስጣርሩት ማለቱ መላእክት ከ**አባ**ዚአብሔር የተሰጣቸው ሥልጣን እንዳላቸው ማመልከቱ እንደሆነ **ግልጽ** ነው **ይ** ልናሰመርራቸው አይገባም ፣ ብናሳዝናቸው **ግን** ይቅር አይ**ሎንም** ለኪ ሁም አብንት የሚሆኑን የካዘርያስ ታሪክ ነው

ዘካርያስ የመልአኩ የቅዱስ ንብርኤልን ቃል ባስመስማቱ በመጠራጠሩ ቅዱስ ንብርኤል ዲዳ እንዳደረገው በሎቃ ፩ ፣ ፳ ላይ የሰፈረ ነው « አመጣጡ ሰብስራት ነበር ዳሩ ግን ዘካርያስ ስላስቆጣው ነበር ያልመጣበትን ፍርድ የፈረደበት እንግዲህ መላአክት ከአግዚአብሔር መላክ ብቻ እንጂ ሴላ ማድረግ አይችሎም ከተባለ ቅዱስ ንብርኤል የተላከው ሰብሥራት ነበር ታዲያ ያልተላከበትን ዲዳ ማድረግ ለምን ሲፈጽም እግዚአብሔር አልተቆጣውም?

ትንቢተ ዳንኤል ፲ ፣ ፲፫ «የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ እንሆም ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት»

በመላአክት ተራዳኢነት ማሙን በሌላ አምላክ ማሙን ማለት አይደለም * ለዚህም ዳንኤል ራሱ ምሥክር ይሆናል የፋርስ ሙን ግሥት አለቃ (ሰይጣን) በተቋቋሙው ጊዜ የታላቁን ሙልአክት የቅ ዳስ ሚካኤልን ረዳትነት ሽቷል # ቅዱስ ሚካኤል ሊረዳው መሙጣቱን ጠቅሷል እንግዲህ ዳንኤልን የሙስለ የእግዚአብሔር ሰው የሙልአኩን እርዳታ ሲሻ እኛ ግን በራሳችን ጸሎት ብቻ ታጠብቀን እን ኖራለን ብንልና የመላእክትን ተራዳኢነት ብንንቅ ከእግዚአብሔር ጸጋ በአፉ (ውጭ) እንደሆንን ልንረዳው ይገባናል # የትዕቢት ሙን ፈስ ያደረብን መሆኑንም መግለአችን ነው #

መሳእክተ ከተንቱ የተፈጠሩት በውን ሲረዱ ሲራዱም ቴምር ነው ፣ ስለዚህ በመሳእክት አማሳጅነት መታመኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ፣ ዳንኤል በም ፲፪ ፣ ፩ «ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል» በማስት መሳእክት በአማሳጅነታቸው ለሚ ተማመኑ ለእግዚአብሔር ልጆች በተራዳኢነት እንደሚቆሙላቸው ንልኤአል ፣

መላእክት ስለ ሰው ልጆች መጸለይ (ማማለድ) እንደሚችሎ ነብየ እግዚአብሔር ዘካርያስ ገልጻአል «.....የእግዚአብሔር መልአክ መልሶ አቤቱ የሠራዊቱ ጌታ ሆይ እንዚሀን ሰባ ዓመት የተቆጣ ሃቸውን ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከመቼ

ነው? አለ... አግዚአብሔርም መልሶ ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረው መልአክ በመልካምና በሚያጽናና ቃል ተናገረው ። ስለዚሀም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲሀ አለኝ ስበክ እንዲሀም በል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲሀ ይላል ።.. ወደ ኢየሩሳሌም በም ሀሬት ተመልሻስሁ» ትን ዛት ፩ ፣ ፲፪—፲፯ ።

አንባዲሀ መልአኩ «ሰባ ዓመት ሙሉ የተቆጣሃቸውን ኢየሩሳ ሴምንና የይሁዳን ከተሞች የጣትምራቸው እስከ መቼ ነውንን የሚ ሰው ጥያቄ የአማላጅነት ጥያቄ ነው ፣ ግራቸው እንጂ ግለት ነው ይህም ጥያቄ የልመና ዓይነት መሆኑን ለማረጋገጥ ብንሻ የእግዚአብ ሐርን መልስ ጣስተዋል ነው ፣ እግዚአብሔር የመልአኩን አግላጅነት ስለተቀበለ ወደ አስራኤል በምሀረት መመለሱን ለመ . ሁኩ ነገረው ፣ መልአኩም አማላጅነቱ ተቀባይነት ስላገኘ ወደ ዘካርያስ አስተባለፈ ። እንግዲሀ እግዚአብሔር መልአኩ ፩ኛ/ ስለ አስራኤል ሕዝብ ሊያማ ልድ ወደ ፈጣሪው በቀረበ ጊዜ «ምን አገባሀ አንተን በሥራት ምን ጥልቅ አደረገሀ» ብሎ የቁጣ መልስ አልሰመውም ፣ ይለቁንስ የመል አኩን ባለሟልነት ይገልጽ ዘንድ በመልክምና በሚያቆላምጥ ቃል ተናገረው አንጂ ፣ ትሁቱ ጌታ ከኃጢአት በስተቀር የሚያስቀጣው ነገር በለሌለ የመልአኩን ርህራሄና አማላጅነት እንደ ወደደለትና አስደሳች የሆነ መልስ እንደሰመው ጤናማ አእምር ያለው ሁሉ የሚያስተውለው

— ሎቃ ወን. ፲፫ ፣ ፲─፱ «እንዲሀ ብሎ መለበላቸው እንድ ሰው በታወቀች በወይት ቦታ ውስጥ በለስ ነበረቸው ፍሬ ሊለትም ወደ አስዋ ሔደ አላገኘም የወይኑን ጠባ**ቲም የዛችን በ**ለስ ፍሬ ሊሰቅም ሲመላለስ አነሆ ሦስት ዓመት ነው **አላገኘሁም እን** ግዲሀስ ምድራችንን እንዳታቦዝን **ቱረጣተ አለው አሱም መል**ሶ እንዲሀ አለው ¤ አቤቱ የዘንድሮን እንኳ ተ**የት ዙሪያዋን ቆፍሪ** አፈር አስከአስታቅፋት ፍግ እስከ አፈሰባት ድረል ■ **ምናል**ባች ለከርሞ ታፈራ እንደሆነ ያለዚያ **ተን እንቆርጣታለን»**

የምሳሌው ትርጉም ነ— እንደሚከተለው ነው ፤

- አንድ ሰው የተባለው እግዚአብሔር (ጌታ**ችን ኢየሱስ ክርስት**ስ) ነው
- በበለስ የተመሰለችው አንድም ቤተ አስራኤል ነች እንዲሁም በምድር ነይ ያሉ ሰዎች ናቸው ፣
- የወይን ቦታ ሰራተኛ (ጠባቂ) መላአክት ናቸው ø

7721

. Pist

፩ኛ/ እግዚአብሔር የሰውን ሥጋ ተዋሕዶ (ሰው ሆኖ) ሕግ በሚ ጠብቁባት በኢየሩሳሌም ያሉትን አይሁድ ሊያድን እንዲሁም ሃይማ ኖት ምግባር ባንኝባቸው ብሎ መጣ ፣ ነገር ግን ከእስራኤል ዘንድ ሃይማኖት ምግባር አላጎኘባቸውም መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ጉብርኤልን ምግባር ሃይማኖት ባንኘባቸው ብዶ ስው ላለስ እነሆ ሦስት አመቴ ሲታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኢየሩሳሌም ዞሮ ያስተማረው ሦስት

ዓመት ነው ይህንን ሲያውለክት ነው) ፣ ነገር ግን ሃይማኖት ምግባር አፋነኘሁባቸውም ለሌላው ሕዝብ ምሳሌ ሆነው የኢነሱን ምሳሌ ተከ ትሎ ከአውነተኛው የመዳን መንገድ እኝዳይወጣ አጥፋቸው ብሎ ቅዱስ ገብርኤልን ያዘዋል ፣ መጋቢ ሐዲስ ቅ/ጉበርኤልም ለጌታ መልሶ «ጌታ ሆይ ምናልባት ለሚውጣው ዘመን ሃይማኖት ቢይዙ ምግባር ቢውሩ አረዳቸዋለሁ ወይም ተራድቼ ሥራ አስካውራቸው ድረስ ለዛሬው ታገሳቸው ፣ ነገር ግን የኢኔን ተራዳኢነትንቀው ወደ ሃይማኖት ወደ ፍጹም ምግባር የማይገቡ ከሆነ ታጠፋቸዋለህ ማለቱ ትዕዛዝህ ተፈጸሚ ይሁን ፣

፪ኛ/ «አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደማሞም ለማሪክ ሰው እማዚአ ብሔር በሰው ፊት አያደላምና» ሮሜ ፪ ፡ ፲፩ እንደተባለው ሁሉ ምሳ ሌው በአይሁድ ብቻ ተመስሎ የሚያቢቃ አይደለም መላው የአዳም ዘርን የሚያካትት ነው # ከላይ እንደተጠቀሰው እማዚአብሔር ለአ ንድ ወገን ብቻ አይደለምና አምላክነቱ ስለዚህ ምሳሌው ለኢስፊኤል ዘንፍስ ለክርስቲያኖች ሁሉ የተመሰለ ነው #

ጌታችን በምድር ላይ በሚኖሩ የአብም ዘሮች ኃጢአት አዝና ጠባቂ መላአክቶቻቸውን ጠርቶ «እነሆ ሃይማኖት ምባባር ስፈልግ ባቸው ይኸው ሦስት ዓመቱ ነው « ሦስት ዓመት የሚለውን በሰዎች የእ ድሜ ደረጃ ይመስላል « የሰው ልጅ አራት የዕድንት ወቅቶች እንዲሎት የታወቀ ነው « የሀጻንነት ፣ ጉርምስና ፣ ጉልምስና ፣ እርግና (እርጅና) እንባዲህ ሦስት ዓመት ሲል ሕጻኑን ትቶ ሌሎች ሦስት የኢድንት

ደረጀዎችን ሲያመለከት ነው ፣ ሕጻንነት ንጽሐ ጠባይ የማያድፍበት የፍጹምኑት ወቅት ስለሆነ «አውኑት ሕላችኋለሁ የእግዚአብሔርን መን ማሥት እንደሕጻን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይንባበትም አላቸው» ማርቆስ ፲ ፣ ፲፮ በቀሩት በሦስቱ የእድንት ደረጃዎች በየጊዜው ጌታ ወደ እኛ ሕይወት በመንፈስ ይመላለሳል ። በጉርምስናቸን ወቅት ሀይ ወታችንን ይጎበኘዋል የቅድስና ሕይወት ያጣል አዝኖ ይሔዳል ከእን ደንና ስሜታችን በረድ ባለበት ወቅት ደ**ግ**ሞ ዛሬስ ፍሬ አፍርተው ይሆን ብሎ ሀይወታችንን ይሳበኘዋል ። ፍሬ ሃይማኖት የለም ከእንደ *ኅ*ና በስተርጅና ዘመናችንም ይጎበኘና**ል ከር**ሞ ጥጀዎች አሁንም ሕይ ወታችን እንደ ጎሰቆለ ነው = ጌታም ተቆጥቶ ጠባቂ መላእክትን «እንሆ ወደዚህ ሰው ህይወት ስመላለስ ሦስት ጊዜዬ ነው። ነገር ማን እርሱ ከዛሬ ነን ፍሬ ሃይማኖት ያፈራል ብዙ ስጠብቀው እየባለበት <u>ነው ስለዚህ እሱን አብነት አድርገው ሌሎችም ከሃይማኖት ከምማባር</u> በአፉ እንዳይሆኑ አስወግዱት» ብሎ ያዛቸዋል ጠባቂ መላእክትም፣ «አቤቱ ጌታ ሆይ ይሀቺን ያሁንዋን ብቻ ታገስ እኛ ተራድተን ምባባር እንዲሠራ እናደርገዋለን ዳሩ ግን ተራዳኢነታችንን ንቆ ምግባር የማይሠራ ከሆነ ታጠፋዋለህ» በማለት በአማላጅነታቸው አማላጆነታቸውን ተራዳኢነታቸውን ጥላ ከለላ አድርጎ ለሚኖር ሰሙ የጣልዱታል ከመቀስፍም ያድኑታል ፣ ታዲያ እንዲህ ሲባል አጣላ ጀቻችን ያለምሩናል እያልን ወደ ፍጹም ምግባር ከመግባት ወደ ኃላ እንድንል አይደለም ¤ አማላጆቻችንን አማልዱን ስንል ሃይማኖትና ምግባር ይዘን *ውሆ*ን አለበት አለበለዚያ ራሳችንን በኃጢአት «ውስጥ ሆን ብለን ከተን አማልዱን ኢያልን ብንጮህ መቅሰፍት ይከተለናል እንጀ ምሀረት አይወርድልንም» እግዚአብሔር የሚዘበትበት አምላክ አይደለምና ራስን ከኃጢአት ለጣውጣት ሳይጥሩ ቅዱሳንን አጣልዱን ማለት በአነርሱም ሆነ በእግዚአብሔርም ላይ ከማሾፍ የተለየ አይዶ ለም ። ስለዚህ የቅዱሳን መላእክትን አማላጅነት ሳናውቅ ለምንስራው ኃጢአት ሲረዳን አውቀን ስለ ኃጢአታችን አማልደው የሚያስምሩ

መላእክት አሉን ብለን ኃጢአት መሥራት ሐኪም ዘቅድ አለኝ ብሎ ሆድን በቢላዎ እንደመዘንጠል ይቆጠራል ¤

<u>ተቃ ወን. ፩ ፣ ፲፱</u> «እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው መል አኩ ንብርኤል ንኝ»

አየሽውን! የአግዚአብሔር ባለሟል ቅዱስ ንብርኤል ስለባለ ግልነቱ ሲናገር «በአግዚአብሔር ፊት የምቆመው ነብርኤል ነኝ» ሲል በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ማስቱ በቁሙ ለእግዚአብሔር የተወሰነ ፊት ኖሮት እርሱም እንደ ንጉስ ወታደር በአግዚአብሔር ፊት ተንትሮ የሚቆም መሆኑን አይደለም ፣ ሊያሳውቅ የፈለንው የእግዚአብሔር ፊቱ ወደ ሁሉም ነው በአራቱም አቅጣጫ ነው # ቅ/ገብርኤል ሊገልጽ የፈለገው አማላጅነቱን ነው «የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ንብርኤል ነኝ» ማለቱ ነው ምንግዜም ከእግዚ አብሔር የማይለይ ለዳንኤል ራዕይን የንለጠ እሱ ነውና ። በእግዚ አብሔር ፊት መቆም ማማለድን (ባለሟልነትን) የሚገልጽ መሆኑን በመዝሙር የጅ (፻፯) ፣ ፳፫ ላይ የምናነበው ነው «የተመረጠው ሙሴ በመቅሠፍት ጊዜ በፊቱ ባይቆ**ም ኖ**ሮ» ማለቱ ባያማልዳቸው ኖሮ በባለሟልንቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ባይለምንላቸው ኖሮ ማለት እንደሆነ ከጣንም የተሰወረ አይደለም ፣ እንደዚሁም ቅ/ንብርኤል በእግ ዚአብሔር ፊት የምቆም ማስቱ አማላጅነቱን ባለሚልነቱን ሲ**ገ**ልጽ ነው ፣ እንዲሁም መላእክት የትም ቦታ መንኘታቸውን በዚሁ አባ ባል እንረዳለን የእግዚአብሔር ፊት የትም በታ ነው ካልን መላአክትም እግዚአብሔር ባለበት ቦታ ሁሉ ካልጠፋ እሱ ባለበት ቦታ እንርሱም የሚኖሩ ከሆን የትም ቦታ ብንጠራቸው ይራዱናል ማለት ነው ¤

ቅዱስ ጳውሎስ የመላእክትን ተራዳኢነት ሲገልጽ ሰውን ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሎ ናቸው ብሏል # ዕብ ፩ ፣ ፲፬ ዛሬ በዚህ ዓለም ሰው የጸለየውን ጸሎት ያቀረበውን መስዋዕት ለሚሳረግ ይወጣሎ ይወርዳሉ ኋላ ግን ዋጋቸውን ተቀብለው አርፈው ይኖራሉ # ዛሬ ግን እኛን በማጣለድ ይራዳሉ #

ቅዱሳን መላእክት በአማላጅነታቸው ለሚተማመኑ ለክርስቶ ሳውያን ጸሎታቸውን በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ እንደሚችሎና ፍጹምምሕረት ሊያሰጡ እንደሚችሎ ዮሐንስ በራአይ ተመልክቶታል ። ዮሐንስ ራአይ ፰. ቍ. ፫—፮ ። ሌላ መልአክ ከወደ ምሥራቅ መጣ በታቦቱ (በመሠዊያው) ፊት ቆመ የወርቅ ጽና ይዟል (በቄስ አምሳል ነው ያየው) በመንበሩ ላይ ባለ በታቦቱ ፊት ለቅዱሳን ጸሎት አምሳል መርንፍ የሚሆን ብዙ ዕጣን ያሳርግ ዘንድ አፍሰው ሰጡት *

የዕጣኑ ጢስ ለቅዱሳን ጸሎት አምሳል ከመሆን ጋራ ወደ **እግ**ዚ አብሔር ያረገው በመልአኩ እጅ ነው ¤ ማዕጠንተ ወርቂን እንሥቶ የኃዋእን ጸሎት አምሳል (ምሳሌ) የሚሆን ጎራረ ዕጣኑን ወደ ምድር ደፋው ወፆ ምድር **የ**ደፋው ጊዜ ነጕድጓድ መብረቅ ደብልቅልቅ ሆነ አለ ¤ ኃ፫ኤአትን በሥሩ ስዎች ላይ መቅሠፍት ታዘዘ ሲል ነው ¤

አንድ መልአክ የተባለው መጋቤ ብሎይ ቅዱስ ሚካኤል ነው ። የወርቅ ዋና መያዙ ጸሎት የሚያሳርግበትን ሥልጣን ከኢግዚአብሔር ማፕፖቴን ሲገልጽ ነው ።

. በት መዓዛ ያለው ጸሎቱ ከቀደሙት ቅዱሳን አሎት ጋራ በሱ ቃል ወደ እግዚአብሔር ዕረነ ፣ የቀደሙት ቅዱሳን ጸሎትን የሚያሳ ርግበትን ሥልጣን ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደተቀበለ ሁሉ ኃፕ አንን የሚያጠፋበትን ሥልጣን ፕንዘብ አድርጓል ፣ ለጻድቃን እንደ አለየ በኃፕአን ጸለየባቸው ፣ በኃፕአን ላይ በጸለየባቸው ጊዜ መቅ ሥፍት ታዝዘባቸው በአማላጅነቱ ለሚተማመኑ ደግሞ በመጸለይ ምሕ ሬትን አገኙ *

ሕንዲሁም ሌላ መልአክ የሚለው መጋቢ ሐዲስ ቅዱስ ንብር ኤል ነው ጸሎት በሚያሳርባበት ቦታ ቆመ የምአመናንን ጸሎት ወደ አጣዚአብሔር የሚያሳርባበት ሥልጣን ንንዘብ አድርጓል (ተቀብሏል)

ኔትነቱ በሚታወቅበት ጽራይ ፍርድ በሚፈረድበት በዓለም መላ እክት በሱ ጸሎት ጸሎተ ቅዱሳን ደኅርትን (የኋለኞቹ ቅዱሳን ጸሎት) በኃ ሙዓዛ ያለው ዕጣን አድርን ያሳርግ ዘንድ አሳርግ አሎት በጸሎቱ በአማላጅነቱ የሚተማመኑ ምእመናን የእርሱ ጸሎት ከጸሎተ ቅዱ ሳን ደኅርት ጋራ በጎ ሙዓዛ ያለው ዕጣን ሆኖ በርሱ ቃል ወደ እግዚ አብሔር ዐረገ ፣ የምእመናንን ጸሎት ቅድመ እግዚአብሔር የማሳረግ ሥልጣን ኢንደተሰጠው ሁሉ ለእግዚአብሔር መንገል ለማይታዘተ ዓመጃኞች ላይም ጸልዮባቸው መቅመፍት እንደሚያመጣባቸው ሲገልጽ በኃፕአን ጸሎት አምሳል የተመሰለሙን ጎራረ ዕጣኑን ወደ ምድር ደፋው ፣ ያን ጊዜ መነዋወጥ ሆነ ይላል ፣

እንግዲሀ ክርስቲያኖች አርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያና ችን መላእክት የእኛን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ያሳርጋሱ የምትለው ክላይ የጠቀስናቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ይዛ እንጂ ከምንም ተነሥታ አለመሆኑን የተገነዘባችሁ ይመስለኛል *

መሳእክት ሲሰንድሳቸውና ሲከበሩ ይንባቸዋል

ስማደትም ሆነ ክብር በሁለት ወገን ይከፈላል ፣ ለእግዚአብሔርና ለቅዱሳን ሰዎችና ውላእክት ፣ እግዚአብሔር ብቸኛ ገናፍ አምላክ ስለሆነ ለእሱ የሚቀርበው ምሥጋና ፣ ክብር ፣ ስግዶት ለማንኛውም ፍጡር አይቀርብም በሌላ አንጻር ደግሞ እግዘአብሔር የቀደሳቸውና ያክበራቸውን ደግሞ ከእግዚአብሔር ዘንድ በተሰጣቻው ክብር ልና ክብራቸው የፀጋ ስግዶት ልንሰግድላቸው ውንፈሳዊ ግዬታ አለብን ፣ «ያዘጋጃቸውን እነሱን ጠራ የጠራቸውን እነሱን አጻደቀ የአጸዶቃ ቸውን እነሱን አክበረ» ሮሜ ፰ ፣ ፴ እንግዲህ እግዚአብሔር ያከበረ ረው:ን ማክቢር እንጂ ማዋረድ ለእግዚአብሔር ተገገር መሆንን አያሳ ይም «ባለቤቱን ካልናቁ አጥሩን አይነቀንቁ» እንደተባለው እሱ ያከበራ ቸውን አናከብርም የሚል ካለ ጌታን የናቀ መሆኑን ሊጎነዘበው ይገባል ።

የዮሐንስ ራዕይ ፲፱ ፡ ፲ እንዴት ይተረ**ጕማል! አንዳንዶቹ ለመ**ላእ ክት መስንድ አማባብ አይደለም የሚ**ሉት ይህን ሞትስ በ**መዋ**ቀስ ነ**ው #

በ መሥረቱ ይህ ተቅስ ለመላአክት መስንድ **እንዳለብን የሚያ**ስን ነዝብ እንጂ አትስንዱ የሚል ሆኖ አናንኘው**ም የተቃዋሚዎቹ አ**ባባ ልን ስንመረምረው ብዙ ስህተትና ማድ**ፈት እንዳለበት እናምናለን ≥**

በቅድሚያ ዮሐንስ ለመልአኩ ሳይንባው በስሀተት ስግደት አቀረ በስት የሚሰው አባባላቸው ምን ያሀል ከአውነት የራቀና ከመንፈስ ቅዱስ .ሥራ ጋር የሚጋጭ መሆኑኝ እንረዳለን ፣

ዮሐንስ ተሳሳተ ይሉ ዘንድ የዮሐንስን ማንነት መጽሐፍ ቅዱስ በሚያስረዳው ሁኔታ የተረዱትና የተገነዘቡት አይጣስልም # የዮሐ ንስን ማንነት ማወቅ ለፈጸመው ድርጊት ትክክለኛነት **ወይም ስሀ**ተት ነት ሊገልጽልን ይችላል #

ዮሐንስ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ታየሎንስ በሚል ትጽል የሚጠራ ተንትና ፍጸሚ የሌለው ዘላለማዊ ገዢ ገባሬ ኩሎ ምሎ ውስተኩሉ የሆነው አምላክ ሀልወና ተንልጳለት የጻፈ ጌታ የሚወ ደው ንጹህ ቅዱስ ድንግል ። በቅድስናው በንጽሕናው በድ<mark>ንግልናው</mark> አመቤታችን በአደራ የተሰጣቸው ዮሐ ወን/ ፲፱ ፡ ፳፯ እስከ እግሬ መስቀል ድረስ ከጌታ ያልተስየ «እስከመጣ ድረስ ይኑር» ዮሐን ወን/ 88 ፣ 88 የተባለለት በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ አካል ከሀልውና ተገልጹስት እንኳን ምድራዊው ቀርቶ በግያዊው አውቀት ተገልጹ ስት የአግዚአብሔርን አንድነት ሦስትነት የሥ*ጋ*ቄን *ምሥ*ጢር አበተሮ አንጠርተሮ ያሥፌረ ታላቅ ሐዋርያም ነቢይም ድንግልም ነው ፡፡ ይህን ቅዱስ ሰው ስለትንሹ ነንር ሰመልአክት መስንድ አ**ግባ**ብ አለምሆኑ ተዘንባቶት ወይም አጥቶት ተሳስቶ ሰግዶ ወቀሳና ማስጠ ንቀቂያ ተሰጠው ብሎ መናገርና ማስተማር ወደር በማይገኝለት የሰ ህተት ማፕ ውስጥ መማባት ነው ። ምንም እንኳን ሰው እንከን የማይ ወጣለት ፍጹም በኩለኤ ባይሆንም ነገር ግን ዮሐንስን በዚህ ማማት መንፈስ ቅዱስን መፅረፍ ነው ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ የተቃኘ ሰው «ወደ አውንት ተመርቶ ሴሎችንም ይመራል አንጂ ወደ ስህተት አይመራም ምክንያቱም የተቃኘው ወደ አውነት በሚመራው በአው ነት መንፈስ ነውና ዮሐ ወን/ ፲፮ ፡ ፲፪--፲፮ ፡

ስለዚህ በጌታችን የአውነት መንፈስ ተብሎ የተመሠከረለት መንፈስ ቅዱስ ዮሐንስን ወደ ስህተት መራው ቢባል በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል መናንር አይሆንም? «መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ደግሞ ኃጢአቱ አይሠረይለትም ፣ ዮሐንስ በመንፈስ ቅዱስ ይጋ ለመሞላቱ መጽሐፍ ቅዱስ የሚመስከረው ነው ሐዋ ሥራ ፱፥ ፩ ፣

በመንፌስ ቅዱስ የተቃኘ ሰው የሚያመልከው ማንን እንደሆነ መንቅቆ ያውቃል ሌሎችንም ያስተምራል ስማን መስገድ እንዳለበት መንቅቆ ያውቃል ፡፡ ሴሎችንም ያስተምራል እንጂ ስግዴት ለማይገባው ሁሉ ሲንበረከክ አይታይም ፡፡ እንኳን ይህን የእግዚአብሔርን ነገር ስንኳ ሳይቀር ያውቃል ፩ኛ ቆሮ ፪ ፥ ፲—፲፪ ፡፡

መንፈስ ቅዱስ የጥበብ ፣ የማስተዋል የምክርና የኃይል የእውቀት መንፈስ መሆኑ በኢሳይያስ ፲፩ ፣ ፲፱ ፡፡ ላይ የተገለጸ ነው ፡፡ እንግዲሀ መንፈስ ቅዱስ በዮሐንስ ላይ አድሮበታል ከተባለ ለመልአክ መስገድ አግባብ አለመሆኑን እንዴት ሳያስተውለው ፡፡ ሳያውቅ ቀረ ፣ ከዚሁ ሁሉ የምንረዓው ዮሐንስ ለመልአኩ መስገዱ አግባብ ያለው አስፈ ሳጊ መሆኑን ተረድቶ ተገንዝቦ ለእኛ አብነት ሲሆነን እንደሆነ ነው ፡፡

በዚያች ቅጽበት መንፈስ ቅዱስ ተለይቶት ነበር የሚሱ ከሆነ ማስረጃ መዋቀስ አለባቸው ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ከሐዋርያት የተለየበት ወቅት በመጽሐፍ ቅዱስ አልተጠቀሰም በጸርሐ ጽዮን

ፍዴሜ ከናንተ ጋር ነኝ» ማቴ ፳፰ ፥ ፲፱ ብሎ ተናገረ እንጂ እለደችኋ ለሁ አላለም ፣

ምንውሳ ዮሐንስ መተምቅ በወሀኒ ሆኖ ስለ ክርስቶስ መጠየቁ መንፈስ ቅዱስ እንደተለየው የሚያረጋግጥ አይደለም ቢሎ አይደለም ዮሐንስ መተምቅ ደቀመዛሙርቱን ወደ ጌታ ዘንድ መሳኩ እሱ ስለጌታ ማንነት ተጠራጥሮ ሳይሆን የሳካቸው ሰዎች ተጠራጥረው ነበርና አይ ተው አምላክነቱን ይረዱት ብሎ ነው እንጂ ፣ እርሱስ ያጠመቀውን የመስከረስትን ሊያጣው እንዴት ይችላል? ማቴ ፲፩ ፣ ፪ ፣

እንግዲህ ከላይ በተዘረዘረው ሁኔታ ዮሐንስ ለ**ጣልአኩ የሰን** ደው. አግባብ መሆኑን ተረድቶ ነው ። ከተባለ መ**ልአኩስ አትስንድ** ልኝ ጣለቱ ስለምንድን ነው?

መልስ :-- ስለ ሦስት ነባር አትስንድልኝ ብሎታል #

1ኛ/ ስለ ትሀትና :--

ሚካኤል ቢሉ በሙ እንደሚጠቁመው ሚ ፡ መት ፡ ካ ፡ ከመ፤ኤል አምላክ በተገናኝ መት ከመአምላክ ማለት ነው በአማርኛ እንደ አምላክ ያለ ማነው ማለት ነው (41) ስለዚህ ሚካኤል መባሉ በትህትናው አምላኩን በመምሰሉ ስለሆነ ለትህትና ብሎ አትስንድልኝ ብሎታል ፡፡ ሰዎች እርስ በርሳቸው ትህትና ሲለዋወጡ አይገባም አይገባም እንዲባባት ሁሉ መልአኩም አይገባኝም ማልቱ ነው ለትህትና ባይሆን ኖሮ በምዕራፍ አሥራ ዘጠኝ አስጠንቅቆት ሳለ ምዕራፍ ሃያ ሁለት ላይ በድጋሚ ሲሰማድ ሕን እግዚአብሔርን በመጣሱ በሰይፍ በቀላው ነበር ፡፡ ነገር ግን አግባብ አይደለም ማለቱ ስላልሆነ በድጋሚ ሲሰማድ ለትም አሁንም የትህትናን ነገር ነው የተናገረው ቅዱሳን ምንግዜም ቢሆን እንደሰይጣን አክብሩን አይሉምና ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር ብቻ እንደሚገባ ያምናሉ እግዚአብሔር ግን እንዲከበሩ ያደርጋቸዋል ፡፡

2ኛ/ <u>ስለ ዮሐንስ ክብር ሲል ነው</u> ፡—

ዮሐንስ በክብር ከመልአኩ እኩል ሆኖ ስለነበር ይሀንን ክብሩን ሊገልጽለት ስለፈለገ መልአኩ እንተኮ ከእኔ ጋር በክብር እኩል

ነሀ ታዲያ እንዴት ትሰማድልኛለሀ እባከህ ተንቢዶ አይደለም ሁለታች ንም ለእግዚአብሔር እንስንድ ሲል ነው ስማደት የበላይና የብታችነትን የሚያመለክት ስለሆነ ።

3ኛ/ <u>ስለ ሥልጣን ክህንት ከብር ሲል ነው</u>

ብርሃን ዓለም ጳውሎስ «ካሁናት ሰውን ሁሎ እንደሚዳኙ አታው ቁምን እናንተ ሰውን ሁሉ የምትዳኙ ከሆናችሁ ይሁን የትንሹን ነገር ልትፈርዱ አይገባችሁምን # የዚሁንስ ዓለም ዳኝነት ተውትና መላእክ ትን ስንኳ እንድንገዛ አታውቁምን» ፩ኛ ቆሮ ፮ ፥ ፪ ፫ # በማለት የካሁናት ሥልጣን ምን ያህል የከበረና የገንነ መሆኑን ገልጾ አል ይህን በማስመልከት አንድ ታሪክ ይተረካል ስለ ዮሐንስ አፈወርት ነው #

በ344 ዓ.ም. በአንጾኪያ ከተማ አትናስያና ሲፋንዶስ ከተባሎት ባልና ሚስት የተወሰዶው ዮሐንስ አፈወርት የመጀመሪያ ሥራው ተብትና ነበረ የኋላ ኋላ ግን ይህ ሥራ ስላላረካው ማናቸውንም ነገር ትቶ ክርስቲያን መሆንን ወደዶና ከአንጾኪያ ኤጲስ ቆጶስ ከመሊትስ

ዘንድ ሦስት ዓመት ከተማረ በኋላ ተጠመቀ # በተወለደ በ30 ዓመቱ በእናቱ ሞት ምክንያት የአንጽኪያን ከተማ ለቆ ወደ ሌላ አገር መንኖ መነኮስ ከመነኮስ በኋላ ሁለት ዓመት በሞሻ ተተመጠ ብዙ መንፈባዊ መጻሕፍትን ጻፈ በ380 ዓ. ም. በሀመም ምክንያት ወደ እንጽኪያ ተመልሶ ከኤ ጲስ ቆጶሱ ከመሊቲየስ ድቴና ተተበለ # ዮሐንስ በብሀት ውና ሊያሳልፍ ቢሆንም የመጀመሪያ ሐሳቡ የኋላ ኋላ ግን መንሄልን ለሕዝቡ መስበክ እንዳለበት መረጠ # እምንትንና ፍቅርኝ ትእዋመት ንና ትሕትናን በአንድነት ገመዱ አስር ለሕዝቡ 7 ዓመት መንሬልን ከሰብስላቸው በኋላ በ387 ዓ.ም. በአንጹኪያ ከተማ ፓትሪያርክሃት ተሾመ (42)

ዮሐንስ በአንጾኪያ ከተማ 12 ዓመት ሲሰብክና ሲያስተምር ፕሬ = በዚያን ዘውን እንደ ዮሐንስ ስብክትን አሳማሪ አውነትን ተና ጋሪ ተነስቶ አያውቅም ይባላል = በቤተ ክርስቲያን በበዓል ቀን ሕዝም ሲሰበሰብ በቀኝና በግራ አየተንጕራዶዶ ሲሰብክ ሕዝቡ በሰሙ ጊዜ ከደስታቸው ብዛት የተነሣ ነሚሱ ሲስቅ የሚሱ ያለቅስ ነበር = ይባ ሳል የዮሐንስንም ስብክት ለመስማት የሚሰበሰበው ሕዝብ እስክ 2 አልፍ ይደርስ ነበር አሑድ አሑድ ቀርቶ በዘወትር የሚሰበሰበው ሕዝብ ልክ የለውም ነበር = ከስብክቱና ከአነጋንሩም ጣዕም የተነሣ ሕዝቡ ዮሐንስ አፈወርቅ ብለው ስየሙት ይባላል = በተአምረ ማርያም ላይ አፈወርቅ የተባለበት ሌላው ምክንያት ስፍሮአል =

ሕሊናው በመንፈሳዊ ሐሳብ ተገርቶ የክርስቶስ ሁኔታ ምሥጢሩ ልብ በሚነካ ስብከት እየገለጸ ከወርቅና ከብር ይ**ልት የከረረ ኢም**ንትንና ኤውንትን ስለተናገረና ስለአስተማረ ሕዝቡ ሁሉ አልወርቅ ወይም አል ዕንቁ ብለው ሰይሙት ይባላል (43)

ከላይ ያለው ታሪክ ለዋናው የጥባችን መንሻ ይሆን ዘንድ ነው # አሁን ወደተፈለገው ሐሳብ እንዝለቅ ለዚሁ ለዮሐንስ አፈወርቅ ሁለት መዳጀች ነበሩት ፣ ንጉሥ አርቃድዮስ ንግሥቲቱ አውዶክስያም ይባ ሳሱ ልጅ እየወለዱ ይሞትባቸዋል በምን ምክንያ<mark>ት ልጅ እንደማያድ</mark>ግ ሳቸው ሲጠይቁ ደ**ግ** ሰው ክርስትና ባያነሣ<mark>ሳችሁ ይሆናል አሏቸ</mark>ው ¤ <u>ከዮሐንስ አፈወርቅ የበለጠ ደግ ሰው አለን ብለው ሴት ልጅ በወለዱ</u> <u> 1ዜ መጥተህ ክርስትና አንሳልን ብለው ላኩበት ¤ እርሱም ጥሪውን</u> አክብሮ ሲሔድ በመንገድ ከእግዚአብሔር ሀንድ-ክተላከ መልአክ **ጋር ይ**ንናኛል ¤ የቢቃ ነውና ሊያየው ችሎአል ¤ ዮሐንስም **መል**እኩን ወዴት ትሔዳለህ ብሎ ጠየቀው ወ ልኧኩም ሲመልስለት አሁን አንተ የምትሔድበትን ብላቴና ነፍሲን ከሥጋዋ ለ<mark>ይተህ አምጣ ብሎኝ የ</mark>ታ ዘዝኩትን ለመፈጸም ወደዚያ መሔዬ ነው ይለዋል *ገ*ናናትና **ቆ**ኖኝ ለተምቃት ሀብታ ወልድና ስም ክርስትና ከተ**ሰጣት በኋላ የታዘገ**ከ ውን ትሬጽማለህ እስከዚያው ግን ከዚሁ አትንቀሳቀስ ብሎት በስል ጣን ክሀንቱ ንዝቶት ሂደ መልአኩም የዮሐንስን ተዝት ጠብቆ ባለበት ቆራን ፣ ዮሐንስ ልጅቷን አዋምቋት ረስቶት በ**ሴላ መንጎድ ተመለ**ሰ ፣

የካሀናት መዓረጋቸው ደግ እንደሆነ ስለሚያውት ያ መልአክ ወደ ላይም ወደታቸም ሳይል አሥር ዓመት ከዚያው ሥፍራ ቆሞ ኖሬ ¤ አሥር ዓመት ሲሆናት ለባል ታጨች ያጠመቅካት ብላቴና እነሆ ለአቅመ ሄሞን አድርሳ ባል ልታንባ ነውና መተተህ ባርክህ ስደ ዳት ብለው ለዮሐንስ አፈወርት ላኩበት ¤ አርሱም በተራው መሠረት የዛሬ አሥር ዓመት ልጅቱን ሊያጠምቅ ሲሔድ በሐደብት መንገድ

በእሳት አምሳል ፀጋው ከታደላቸው በኋላ ጌታ በተናገረው መሠረት «እርፍ ይዞ ወደኋላ የሚያርስ ገበሬ የለም» የሚለውን አባባል ይዘው እስከ ምት የታመኑ መሆናቸው ነው የተዘነበው ጌታም «እስከ ዓለም

ከዚህ ታሪክ የምንረዳው ቢኖር የሥልጣን ከሀንትን ከቡርንት ነው ፣ እንባዲህ መልአኩም ለዮሐንስ መንጌላዊ አትስንድልኝ ማለቱ ዮሐንስ ካሀን ስለነበረ ስለ ሥልጣን ከሀንት ከብር ሲል በሥልጣን ከሀንት እንደሚበልጠው ሊያስንነዝበው ሽቶ ነው እንጂ ኃጢአት ሆኖ ለጣአት እንደመስንድ የሚቆጠር ሆኖ አይደለም እንዲሀማ ቢሆን ኖሮ ከታች በተጠቀሱት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ብዙ ቅዱሳን ሰዎች ለመላአክት ባልሰንዱ ነበር ፣

— አሪት ዙፍ. ፲፱ ፣ ፩—፱ «ሎተ በግምባሩ ተደፍቶ ለመላእክት ለሚ ከኤልና ለንብርኤል እንደሰንደ ተዘግቧል ሁለቱ መሶእክት ስሀተች በርተሃል ለእኛ መስነድ ከፈጣሪ ጋር ያጣላሀል አላሎትም ¤

መጽ. ኢያሱ ፩ ፣ ፲፫ «ኢያሱ ለመላአክት አለቃ ስቅዱስ ሚካኤል ሲሰማድለት ቅዱስ ሚካኤል አትስንድልኝ ተጠንተቅ አላለውም ፡፡ ኢያ ሱም ለመለአክት አለቃ ለቅዱስ ሚካኤል መስንዱም አማባብ መሆኑን አውቆ ነው እንጂ ተሳስቶ ወይም ደንማመ አይደለም «አኔና ቤቴ እማዚአብሔርን እናመልካለን ፡፡ የምታመልኩትን ከአሁኑ ምረጡ» በማለት አምልካቁ በአንድ አማዚአብሔር ላይ ብቻ መሆኑን አረጋግ መአል ፡፡

— ዜና መዋዕል ቀዳ ፳፩ ፥ ፲፮ ዳዊትና ሽማኅሌዎች ለመልአኩ በኅምባራቸው ተደፍተው መስገዳቸው ተገልጸአል ፡ እንባዲሀ ዳዊት ተንቢ ያልሆነ እግዚአብሔርን የሚያሳዝን ሥራ ሥራ ሊዮት ይደፍ ራሱ ፡

— ትንቢተ ዳንኤል ፰ + ፲፰ «ዳንኤል ስት/ንብርኤል ሁለት ጊዜ ሰማዶሴታል ፣ ደንባጦ እንጂ ወዶ ፈቅዶ ያደረገው አይደለም የሚሎ ከሆን ታዲያ ለምን በናበተነደናጾር ቁጣና በአንበሶቹ ጉድጓድ ትጣላ ለህ በተባለ ጊዜ ደንግጦ ለጣኦት አልሰማድም እግዘአብሔርን አልካደምን ዳንኤል በድንጋጤ ከአምልኮተ እግዚአብሔር የሚያወጣ ሥራ አልሠራም ቢሠራ ኖሮ በእግዚአብሔር ዘንድ ክብር ሳይሆን ውርዴት በጠበቀው ነበር * ደግሞም መላእከት ግሩምና አስደንጋዌ ማርማ እንዳለባቸው ካ**ሙኑ ለምን አያከብሩአቸውም በፍ**ጥረታቸው ሳንወድ በግድ ከመደፋታችን በፊት ወደን ፈቅደን ከብራቸውን አው ቀን የዘጋ ስግዴት እንሰግድላቸውም? አይ ሲገለጹ ብቻ ነው ሊሰንድ ሳቸው የሚገባው አሁን ግን በሌሎበት እንዴት ይሰንዳል የሚሉ ከሆን ደግሞ እግዚአብሔርን ያምናምነው በዓይናችን ስላየነው አይደለም ነገር ግን የነቢያትን የሐዋርያትን ዓይን የእኛ ዓይን አድርገን የእነሱን እጅ የእኛ እጅ አድርኅን በፍጹም ሃይማኖት እንዳየነው እንደዳሰስነው አድርጎን እናምናለን እንጂ ካላየነው በስተቀር አንሰግድለትም አናምነ ውም ብንል የእምነት ሰዎች አንባልም' «ሳያዩ የሚያምኑ ብጹአን

ናቸው» ዮሐን. ወን. ፳፣ ፳፯ ተባለ እንጂ አይተው ዳሰው ያምኑ ብጹ አን ናቸው አልተባለምና እኛም በብሎይ ኪዳን የነበሩ አበውን ዓይን 5ይን አድርገን የብሎይ ኪዳንን ሀግና ትምሀርት እንደተቀበልን <mark>እን</mark>ዲ ዲሁም የሐዋርያትን ዓይን ዓይናችን አድርገን ሐዲስ ኪዳንን አምነን እንደተቀበልን ሁሉ የቀደሙት ቅዱሳን አበው በተገለጹሳቸው ጊዜ ለቅዱሳን መላእክት እንደ ስንዱሳቸው የጸጋ ስማደት መስንድም ተገቢ መሆኑን ስላስረዱን መላእክትን በዓይነ ሥጋችን ባናያቸውም መኖራ ቸው ግን የማይታበል ሐቅ ስለሆነ የፀጋ ስግደት በስዕላቸው ፊትም ሆነ በስማቸው ቢታነፅ ቤተክርስቲያን ሂደን በመንፈስ (በኢምነት) እንስግድላቸዋስን «እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈስ ሊሰግዱስት ይገባል» ዮሐን. ወን. ፬ ፣ ፳፬ እንየደተባለው ሁሎ «የእግዚአብሔር መናፍስት» ራዕይ ፬ ፣ ፯ ተብለው ስተጠሩት መላእከትም በመንፌስ (በአምነት) የፀጋ ስግዴት እንስግድሳቸዋለን። ተንልዶላቸው በነበረ ጊዜ የስንዱላቸው ቅዱሳን አበው ይገኙትን ጸጋ እኛም እና17ዋለን ¤ እምነት ይበልጥ 6*ጋን የሚያሰጠው ሳያዩ* ሲያምኑና ሲታመኑ ነው ፣

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መልአክ (ሚካኤል) ነው ?

በመሠረቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምሥጋና ይግባውና የመላእክት ፈጣሪ እንጂ ከመላእክት ጋር የሚደመር ፍጡር አይደ ሲም « ሲይጣን ያደረባቸው ሰዎች ግን የባሕርይ አምላክ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሚካኤል ጋር አንድ አድርገው ሲናነሩ ይሰማሉ « እንዲህ ዓይነት ከመጽሐፍ ቅዱስ መጭ ገሆነ ትምህርት የሚያስተምሩት አርዮሳውያን ናቸው »

አርዮሳውያን ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸው ትምሀርት ከዚህ እንደሚከተለው ባጭሩ ተገልጾአል ፡

ከርስቶስ ሰው ከመሆኑ በፊት (Prehuman State) በዋችታወር ሶሳይቲ እምነት ክርስቶስ (ሚካኤል) የመጀመሪያው የይሐዋ ፍጡር ነው ¤ ይሀንንም እምነታቸውን እንዲህ ሲሉ ይገልጡ ታል «ኢየሱስ ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት መሳእክት ያላቸው አይ ነት መንፈሳዊ አካል ነበረው» (45)

በእነሱ እምነት እንግዲህ ከሥጋዌ በፊት ፍጹም ማልአክ ነበረ ማለት ነው ¤ ሚካኤል በሚል ስም ይታወቅ ነበር ይላሉ ¤ በይሁዳ ማል ፩ ፤ ፯ ሳይ ስለ ሙሴ ሥጋ የተከራከረው ማልአክ ሚካኤል ክር ስቶስ ነው ለይሐዋ ታዛዥ ሆነ ¤ ይላሉ ¤

ሰው በሆነ ጊዜ (The Hman State) የክርስቶስን ሰው መሆን ሲናንሩ «ይራዋ የልጁን ሕይወት ክሰጣይ ወስዶ በጣርያም ጣህፀን ወስጥ አስቀወ ጠው ። ሌሎች ልጆች በእናታቸው ጣህፀን እንደሚያድጉ ሁሉ ኢየሱስም በጣርያም ጣህፀን ውስጥ ጣደግ ጀወ ረ (46) በጣለት ሚካኤል በሚል ስም ይጠራ የነበረው መልአክን ይሐዋሰው እንዲሆን እንደወሰነና ከመ ልአክንቱ አዋርዶ ሰው እንዳደ ረገው ያስተምራሉ ።

ስለዚህ ክርስቶስ ምንም እንኳን የይሐዋ ቃል ተብሎ ቢጠራም ከይሐዋ ጋር በፍጹም የተካከለ አይደለም ፣ ነገር ግን ስአምላክ ታዛዥ በመሆኑ የተንሣ የፀጋ አምላክ አድርጐታል ይላሉ ፣ ሰው ሆኖ በምድር ላይ በኖረበት ጊዜ መንፈሳዊ ሰሙ (Spirit Person) አል ነበረም ሰሙ ብቻ ነበረ ሲወለድም ፍጹም ሰዋዊ ፍጡር ሆና ነው ልክ እንደ ወ ጀመሪያው ፍጡር እንደ አዳም ይላሉ ፣

ከሥጋዌ በኋላ (The Posthuman) ነይሐዋ ክርስቶስን ከሞት ባሳነሰው ጊዜ ታላቅ ኃይል መንፈሳዊ እድርት ነበር ያስነሳው ቢተንሳ በትም መቅት በሥጋው ሳይሆን በማይታይ መንፈሳዊ አካል ነው ይላሉ ሥጋውንስ በየት አኖረው ለሚለው ጥያቄ መልስ ሲሰሙ ደግሞ እንደ ሙሴ ሥጋ ይሐዋ በፈለገው መንገድና ሁኔታ በአንድ ቦታ አስቀምመታል ፣ ሩዘርፎርድ የተባለው የዋችታዎር ሶሳይቲ ሁለተኛው ፕሬዝ ዳንት ደግሞ ስለ ክርስቶስ ሥጋ ሲናገር «ለመደፊቱ በምትመሠረተው (በ1000 ዓመት) ማለት ነው የምድር አገዛዝ ለተመረጡ ሰዎች በኤግዚ ቢሽንነት ይታያል ብሏል (47)

አርዮሳውያን ስለ *መድኃኒታችን* ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን እምነት ባጭሩ ስንገልጸው

መልአክ — ሰው — መልአክ በሦስቱ መካከል ምንም ዓይነት ግንኙነት የለም መጀመሪያ መልአክ ነበረ ቀጥሎ በይሐዋ ትዕዛዝ ፍጹም ተዋርዶ ሰው ሆነ መልአክነቱን አጥቶ ቀጥሎም ታዛኘና በመሆኑ ከበፊቱ መንፈሳዊ ፍጡርነቱ የበለጠ ክብር አግኝቶ ልዩ መልአክ ለወደፊቱ ለምትመሠረትው አዲሲቱ ዓለም ንጉስ ይሆን ዘንድ የታጨ መልአክ ሆነ ፣

ከላይ የተጠቀሰው የአርዮሳውያን ትምህርት ፍጹፃፌከ<mark>ውጽሐፍ</mark> ቅዱ<u>በ የራቀ ኢክርስቲያናዊ</u> ትምህርት ነው ።

ጳውሎስ ወ<u>ን</u>ኖቹ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን **ምን ብለን እን**መ *ነው መ*ልአክ ነው ብለን እንመነው ባሎት ጊዜ ስለ ጌታችን **ጣን**ነት ሲያስረዳ «ከሆነ ጀምሮ ከመላእከቱ ማንን አለሙ አንተ ልጀ ነህ እኔም ዛሬ ወለድኩህ *ዳግመኛ*ም አለ እኔ **አ**ባት እሆነዋለሁ እሱም ልጀ ይሆነኛል ¤ ዕብ ፩ ፣ ፩ ብሎ ጌታችን ከ**መ**ላእከት የተለየ **መሆኑን** ካስረዳ በኋላ ስለ ጌታችን ሲናገር ደግሞ «ዳግ**ማ**ኛ በኩርን ወ**ዶ ዓለም** በሰደደው ጊዜ የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉ ይሰግዱለታል» ብሎ መላእክት ሁሉ የሚሰግዱለት የሚንበረከኩለት እንደሆነ ገልጾአል # የመ**ላ**እከት ፈጣሪ መሆኑን ሲገልጽም «ስለ መላ እክቱም አለ መላእክ *ቱን ነ*ፋሳት የሚሳኩትንም የእሳት ነበልባል የሚያደርጋቸው» ይልና ስለ ጌታ መልአክ አለመሆን ሲያስረዳ ደግሞ «ስለ ልጁ ግን አለ ጌታ ሆይ ዙፋንሀ ለዘላለም ነው የውንግሥትህ በትር የጽድቅ በትር ነው» አንተ አስቀድሞ ምድርን ፈጠርክ ሰጣያትም የእጀችህ ሥራ ናቸው» በማለት «አባዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ» ከሚለው ጋር አቆ ራኝቶ ነገራቸው «እነሱ ያልፋሉ አንተ ግን ትኖራለህ ሁሉ እንደ ልብስ ያረጀል (ፍጡር ናቸውና) እንደ መጋረጀም ትጠቀልላቸዋለህ ይለወ ጣሱም አንተ ማን መቼም መቼ አንተ ነህ (ከእግዚአብሔርነቱ ተለ ውጦ እንደማያወቅ ሲናንር ነው) ዘመንህም የማይፈጸም ነው ። ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ማንን አለው? በቀኝ ተቀመጥ! ማንንም አላለም ብሎ መልአክ ነው ለሚሎት የማያወሳዳ መልስ ሰዋቶአል ዕብ ፩ ፥ ፮— <u>10</u> ≠

www.ethiopianorthodox.org

ደማም ጳውሎስ የክርስቶስንና የሚካኤልን አንድ አለመሆን ሲያስረዳን «ጌታችን ከሰማይ ይወርዳል በሊቀ መላእክት ቃል በእግዚ አብሔር ውለክት ድምጽም ያዝዛል» ፩ኛ ተስሎንቄ ፬ ፣ ፲፮ ፡፡ ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚካኤል ጌታ ፈጣሪ እንደሆነና ሚካ ኤልም የእሱ ታዛዥ ውሆኑን ገልጾአል ፡፡

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ነው ወ ስለ ሁላችን ኃጢአት ሲል የሰውን ሥጋ ተዋሀዶ በቀራንዮ አደባባይ የተሰቀለ የሞተ ሞትን ድል አድርኮ የተነሣ የባሀርይ አምላክ ነው (48)

9 11 9 11 9

- **ቅዱሳን መሳ**አክት የተፈጠሩት በዕለተ እሁድ ነው መዝ፻፵፰ ፡ ፱—፮ ¤
- መላእክት ለምሕረትና ለመዓት ይላካሉ # በአማላጅነታቸው ለሚተማመኑት ሰዎችም ከእማዚአብሔር ዘንድ ያማልዳሉ #
- መላእክት አያገቡም አይጋቡም ማቴ ፳፪ i ፴ #
- መ**ላ**አክት ረቂቃን አካላት ናቸው ።
- ሊቃን መላእክት ሰባት ናቸው ራዕይ ፬ ፣ ፯

ኆኅተ ሃይጣኖት

ብርሃን ምበና -

መሰከረም 1986 ዓ. ም. አዲስ አበባ